

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2013CC335

Zaaknummer Klachtencommissie 2012T

datum uitspraak 07/05/2014

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoeker,
bijgestaan door: mr.T. A. Hekster, advocaat te Utrecht,

te voldoen door:

de Nederlandse Montfortanen,
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

1.1 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 25 april 2013, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 20 september 2012 met zaaknummer 2011T473, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief van 8 oktober 2012, waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

1.2 Bij brief van 25 juli 2013 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoeker aangaande de geleden vermogensschade. Verzoeker heeft hierop geantwoord bij brief van 18 november 2013. Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren, hetgeen verweerder heeft gedaan bij brief van 12 december 2013.

1.3 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Verzoeker komt uit een orthodox-katholiek gezin en was voorbestemd om priester te worden. Verzoeker heeft het schooljaar 1965-1966 op het [seminarie] doorgebracht. Wijlen [naam] (hierna: [naam]) was in dat jaar [pater]. Vast is komen te staan, aldus de klachtencommissie in haar advies, dat [naam] verzoeker meerdere malen heeft gestreeld en/of betast onder andere over / aan zijn blote geslachtsdelen, en dat hij deze handelingen ook bij [naam] diende te verrichten. Verzoeker heeft het seksueel misbruik dat hem werd aangedaan destijds zowel aan zijn ouders als aan de overste verteld, maar zij geloofden verzoeker niet en zij reageerden niet begripvol: verzoeker kreeg slaag.

De door verzoeker gestelde orale seksuele handelingen en de anale penetratie heeft de Klachtencommissie bij gebreke van voldoende specifiek steunbewijs niet aannemelijk geacht, waardoor deze vorm van seksueel misbruik niet als vaststaand feit is komen vast te staan.

Verzoeker was bij aanvang van het seksueel misbruik dertien jaar.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 Verzoeker heeft als bewijsmiddel bedoeld in artikel 7 sub a van de Compensatieregeling in het geding gebracht het advies van 20 september 2012 (zaaknummer 2011T473) van de Klachtencommissie gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker. In dit advies is de klacht gegrond verklaard. Ook is overgelegd het besluit van 8 oktober 2012, waarin staat vermeld, dat de verantwoordelijke kerkelijke gezagsdrager het genoemde advies van de Klachtencommissie heeft overgenomen.

3.2 Gelet op het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 3, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gereede twijfel bestaat over het causaal verband tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, kan daarvan naar het oordeel van de Compensatiecommissie in het onderhavige geval niet gesproken worden, hetgeen met zich brengt zich dat de onderhavige aanvraag om die reden definitief ingedeeld dient te worden in categorie 3.

Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik.

standpunt verzoeker

4.2 Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brief van 25 juli 2013 is namens verzoeker bij brief van 18 november 2013 (in aanvulling op de brief van 24 april 2013) van mr. Hekster de vermogensschade van verzoeker nader toegelicht. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld.

Verzoeker is psychisch beschadigd geraakt door het hem aangedaan seksueel misbruik. Dit heeft ertoe geleid dat hij het thans niet kan opbrengen om te gaan graven in zijn verleden en hij niet meer stukken kan en wil overleggen, en niet meer informatie wil verschaffen via zijn advocaat, dan hij thans heeft gedaan.

Verzoeker volgde in het schooljaar 1965/1966 het gymnasium op het [klein-seminarie], alwaar hij seksueel is misbruikt. Het seksueel misbruik ging gepaard met fysiek geweld (slaan) en toen verzoeker het seksueel misbruik vertelde aan de overste, werd hem verweten dat hij loog. Verzoeker werd als lastig beschouwd en zou vol fantasieën zitten waarop is afgesproken dat hij na het einde van het schooljaar niet zou terugkeren. Nadien is hij onderwezen op het seminarie (gymnasium) in [plaats].

De twee zussen van verzoeker hebben in hun leven goed betaalde banen op niveau kunnen verwerven, terwijl het arbeidzaam leven van verzoeker een rommelig verloop kent. Verzoeker stelt impliciet dat -indien het seksueel misbruik niet zou hebben plaatsgevonden- hij zou zijn uitgegroeid tot een meer stabiele persoonlijkheid en dat hij dan beter betaalde banen zou hebben gehad met een hoger inkomen. Thans is verzoeker huisman en tevens is hij werkzaam als kleine zelfstandige.

Naast inkomstenverlies, heeft het seksueel misbruik ook grote gevolgen gehad voor zijn persoonlijk leven; hij is vier keer gescheiden. Uit de overgelegde medische stukken blijkt dat hij meerdere malen in zijn leven onder psychiatrische behandeling is geweest, waarbij onder andere het seksueel misbruik is besproken. Ook is hij opgenomen geweest.

Verzoeker refereert zich aan het oordeel van de Compensatiecommissie wat betreft de categorie-indeling en de hoogte van de te adviseren compensatie.

standpunt verweerder

4.3 Verweerder heeft bij brief van 12 december 2013 gereageerd en -kort samengevat- het volgende gesteld. Verweerder erkent uitdrukkelijk het seksueel misbruik dat verzoeker op een kwetsbare leeftijd is aangedaan, evenals het feit dat het misbruik diepe wonden heeft geslagen in het leven van verzoeker. Wat betreft de vermogensschade merkt verweerder op dat uit het dossier moeilijk is op te maken op welke vermogensschade wordt gedoeld. Daardoor valt niet na te gaan of sprake is van substantiële vermogensschade. Voor het vast stellen van een causaal verband tussen enerzijds het seksueel misbruik en anderzijds de vermogensschade, wijst verweerder op het gegeven dat in het leven van verzoeker ook sprake is geweest van andere mogelijk schadeveroorzakende omstandigheden. Verweerder refereert zich aan het door de Compensatiecommissie vast te stellen advies.

overwegingen Compensatiecommissie

4.4 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 3, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

4.5 Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen de situatie na het seksueel misbruik enerzijds en anderzijds de situatie zoals die - het seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden. De Compensatiecommissie heeft de door verzoeker ter onderbouwing van de omvang van zijn vermogensschade aangedragen factoren alsmede de door verweerder te berde gebrachte argumenten, beoordeeld.

4.6 Uit de overgelegde stukken, onder andere de brief d.d.[datum] van [naam] (psychiater) blijkt dat verzoeker intelligent was en een klas heeft overgeslagen. Door de gevolgen van het seksueel misbruik diende verzoeker het gymnasium op het [seminarie] aan het einde van het schooljaar te verlaten. Uit de overgelegde stukken blijkt voorts dat verzoeker in zijn leven meerdere keren, te weten in [jaartal], in [jaartal] en in [jaartal] -al dan niet gedwongen- in een psychiatrische kliniek opgenomen is geweest en dat het trauma van het seksueel misbruik daarin een rol speelde. Voor de Compensatiecommissie is duidelijk dat het seksueel misbruik een beschadigende factor is en is geweest voor de ontwikkeling van verzoeker, voor zijn welbevinden als ook voor zijn privéleven.

4.7 De in dit kader te beantwoorden vraag is of zonder gerede twijfel aannemelijk is geworden dat de psychische gevolgen van het seksueel misbruik in een causaal verband staan met substantiële vermogensschade. De eerder genoemde psychische gevolgen die voortkomen uit het seksueel misbruik zijn in de eerste plaats mede bepalend voor de hoogte van de in het kader van de Compensatieregeling toe te kennen compensatie wegens smartengeld. Daarmee is niet en zeker niet zonder meer gezegd dat deze psychische gevolgen ook -en met name in substantiële omvang- tot vermogensschade hebben geleid. Op dat punt dient er geen gerede twijfel te bestaan ten aanzien van het causaal verband tussen de gestelde schade en het misbruik.

4.8 Verzoeker stelt dat in zijn situatie eigenlijk sprake was van arbeidsongeschiktheid, maar dat dat niet aan het licht is gekomen, omdat hij als zelfstandige zich aanpaste en doorging met werken. Deze feitelijke arbeidsongeschiktheid zou -zo begrijpt de Compensatiecommissie het standpunt van verzoeker- zijn toe te schrijven aan de psychische gevolgen van het seksueel misbruik en hebben geleid tot substantiële vermogensschade: verzoeker zou in de hypothetische situatie zonder seksueel misbruik een beter inkomen hebben kunnen verwerven, dan thans in zijn leven het geval is geweest.

4.9 Het is voor de Compensatiecommissie niet eenvoudig de causaliteitsvraag tussen seksueel misbruik en vermogensschade te beantwoorden. Dit geldt eens te meer nu uit de overgelegde stukken en het advies van de Klachtencommissie blijkt dat verzoeker in meerdere opzichten een moeilijk leven heeft gehad, waarin diverse ingrijpende en traumatische gebeurtenissen en factoren een rol hebben gespeeld.

Verzoeker, die werkzaam was als [leraar], heeft zijn beroep moeten opgeven wegens een [fractuur] ten gevolge van een auto-ongeval. Jaren later (in [jaartal], zo valt af te leiden uit de brief d.d. [datum] van [instelling]) is zijn [lichaamsdeel] verbrijzeld.

Naast dit, niet aan het gegrond verklaarde seksueel misbruik toe te rekenen, lichamelijke letsel, heeft verzoeker in zijn privéleven meerdere traumatische gebeurtenissen te verduren ge-

had, en is bovendien naar zeggen van verzoeker sprake geweest van een ander geval van seksueel misbruik. Deze traumatische factoren die mogelijk ook hebben bijgedragen aan het ontstaan van vermogensschade, kunnen echter niet ten laste van verweerder worden gebracht, nu deze gebeurtenissen niet aan verweerder verwijtbaar zijn of voor zijn rekening komen. Daarbij komt dat verzoeker -ondanks zijn lichamelijke verwondingen- wel steeds werkzaam is gebleven (zij het in steeds andere beroepen) en dat van de zijde van verzoeker de aard en hoogte van de vermogensschade niet is verduidelijkt, laat staan is onderbouwd. Hoewel voor de Compensatiecommissie zonder gerede twijfel vast staat dat de verwijdering van het gymnasium in [plaats] in verband staat met het verzoeker aangedane misbruik, is de schade daarvan naar het oordeel van de Compensatiecommissie niet dermate hoog dat deze als 'substantieel' heeft te gelden, zoals bedoeld in de Toelichting bij de Compensatieregeling op pagina 10, 2^e alinea.

Nu -afgaande op de beschikbare bewijsstukken- naar het oordeel van de Compensatiecommissie het oorzakelijk verband tussen het seksueel misbruik en de gestelde schade wegens verlies van arbeidsvermogen niet zonder gerede twijfel vaststaat, komt verzoeker alleen voor een bedrag ter zake van smartengeld in aanmerking.

4.10 De Compensatiecommissie wenst met het hiervoor gestelde over 'substantiële schade' op geen enkele wijze afbreuk wenst te doen aan de gevolgen en de impact die dit misbruik voor verzoeker heeft en heeft gehad. Zij hecht er nadrukkelijk aan op te merken dat zij zich rekenschap geeft van de ernst en de duur van het verzoeker op een kwetsbare leeftijd aangedaan seksuele misbruik, alsmede van het onbegrip waarmee hij werd geconfronteerd toen hij destijds over het misbruik vertelde. Het voorgaande brengt de Compensatiecommissie tot het advies het hoogste bedrag binnen categorie 3, te weten een bedrag van €20.000,- aan verzoeker te betalen.

4.11 Verzoeker heeft een nota ter hoogte van €1.630,47 inclusief kantoorkosten en BTW overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. De Compensatiecommissie is van oordeel dat op basis van artikel 22 van de Compensatieregeling ter zake van de redelijke kosten rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking komt een bedrag van €1.000,- inclusief kantoorkosten en BTW.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 3 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dienen te komen.

5.2 Betaling van compensatie en kosten van rechtsbijstand geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 3 en adviseert verweerder binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak:

- aan verzoeker een bedrag van €20.000,-- te betalen, alsmede
- aan de advocaat van verzoeker ter zake van kosten van rechtsbijstand een bedrag van €1.000,-- inclusief kantoorkosten en BTW te betalen.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. J.M. van de L. en de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 07/05/2014 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter